

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ea quae in Euangelijs de Christi genelogia putatur discrepantia. Cap.
VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

De ea que in Euangelijs de Christi gene-
logia putatur discrepantia.

CAP. VII.

Quoniam autem Matthæus, & Lucas in suis Euange-
lijs Christi genealogiam varia ratione & modo no-
bis tradiderunt, & ob eam causam à plerisque plu-
rimum inter se dissidere putantur (in quorum locorum
explanationem fidelium quisque veritatis ignoracione
adductus, suo Marte aliquid commentari magnopere e-
laboravit) de his historiam ad nostram vsque ætatem du-
ctam in medio ponamus. Quam quidem Aphricanus
(cuius paulò antè mentio facta est) in epistola ad Aristi-
dem de euangeliorum consensu scripta dilucidè com-
morat: reliquorum opiniones non modò tanquam vim
veritati inferentes, verum etiam falsò confictas esse com-
monstrat: historiam autem, quam ipse acceperat, hisipsis
verbis refert. Quoniam generum & familiarium nomina
inter Israëlitas, aut natura, aut lege enumerari solent, na-
tura, cum proles ex germano parentum semine orta suc-
cedit, lege autem, cum alter filium procreat in nomen fra-
tris sui, qui absque liberis excesserit è vita (nam quia nõ-
dum certa & indubitata resurrectionis spes eorum ani-
mis penitus infidebat, idcirco futuram resurrectionis
promissionem in hac mortali & caduca resurrectionis
specie, imitatione quadam adumbrarunt, quo nomen
eius, qui vitam cum morte commutauerat, nõ prorsus ex
omni memoria deleteretur) & quoniam etiam illorum, qui
in ista genealogia introducuntur; alij verè & ingenuè
successerunt, vt filius patri: alij ab alijs procreati, alio-
rum nomen adepti sunt, idcirco vtrorumque fit mentio:
& illorum, qui verè genuerunt, & horum qui quodam
modo eos genuisse dicuntur: & ob eam causam neutrum
ex euangelijs est ementitum, cum alterum naturam, alte-
rum legem percenseat. Genera enim, tum quæ à Salomo-
ne, tum quæ à Nathan ducta sunt, in sobole suscitáda pro
his, qui liberis caruerunt (quod quidem secundis nuptijs
& renouatione seminis fit) ita confunduntur, vt nõ sine
causa ijdem liberi interdum diuersorum patrum putétur:
tum

„ tum horum, qui opinione, tum illorum, qui verè patres
 „ extiterunt. Ita efficitur, vt vtraque genealogiæ de-
 „ claratio re ipsa & propriè vera cum sit, licet varia qui-
 „ dem & diuersa, accurata tamen & exquisita ratione gra-
 „ datim descendat. Verum vt quod oratione propo-
 „ fuerim, planius fiat & apertius, ipsam generum & fami-
 „ liarum seriem persequar. A Dauide per Salomonem
 „ dum Matthæus generationes numerat, tertius à fine re-
 „ peritur Matthan, qui genuit Iacob, patrem Ioseph. A
 „ Nathan autem per Dauid, vt Lucas numerat, similiter
 „ tertius à fine inuenitur Melchi: cuius filius erat Heli,
 „ pater Ioseph. Ioseph enim filius fuit Heli, qui ex Mel-
 „ chi prognatus fuerat. Cum igitur Ioseph nobis sit pro-
 „ positus, quem inuestigamus, explicandum videtur, quo
 „ pacto & Iacob & Heli suum genus, alter ex Salomone, al-
 „ ter ex Nathan deducens, vterque illius pater esse dica-
 „ tur. Ac primum qua ratione isti duo Iacob & Heli
 „ probentur fratres fuisse: deinde quomodo istorum pa-
 „ tres Matthan & Melchi (qui diuerso orti sunt genere)
 „ aui Ioseph ostendantur. Sic igitur res se habet.

„ Matthan & Melchi vicissim eandem duxerunt vxorem
 „ & fratres ex eodem vtero progenuerunt, cum lex mi-
 „ nimè obstaret, quò minus vidua, vel libello repudij di-
 „ missa, vel viri morte vinculis matrimonij soluta, alteri
 „ nuberet. Ab Estha quidem (hoc enim nomine fuisse
 „ mulier illa traditur) primus Matthan, qui à Salomone
 „ ducebat genus, suscepit Iacob. Ac simulatque Mat-
 „ than è vita migravit, Melchi, originem generis sui ad
 „ Nathan vsque referens (cum ex eadem quidem tribu,
 „ sed ex diuerso genere ortus esset) istam, vt supra dixi-
 „ mus, viduam duxit vxorem: ex qua filium Heli procre-
 „ auit. Ita factum est vt Iacob, & Heli ex diuersis gene-
 „ ribus factos, vterinos quidem fratres reperiamus. Quo-
 „ rum alter, nempe Iacob, vbi frater ipsius Heli absque
 „ prole occubuerat, vxorem eius in matrimonium assu-
 „ mens, ex illa Ioseph & natura & ratione sibi filium, ter-
 „ tium produxit. Quapropter scriptum est: Iacob ge-
 „ nuit Ioseph, qui secundum legem filius erat Heli. Nam
 „ cum Iacob frater esset illius, ei semen suscitauit. Quocir-

EVSEBII HISTORIAE

ca neque hæc, quæ de eo apud Mattheum Euangelistam
 citatur genealogia (Iacob genuit Ioseph) neque rursus
 illa, quæ apud Lucam est (Iesus qui, ut putabatur (nã hoc
 etiam addit) filius fuit Ioseph) qui fuit Heli, qui fuit Mel
 chi, inanis irritatue existimari debet. Atque ista generadi
 ratio quæ ex lege ducta est, nõ poterat significantius, aut
 magis propriè exprimi. Idcirco istud vocabulum, ge-
 nuit, in tali liberorum procreandorum ratione, dum fa-
 milias ad Adam vsque, qui à Deo creatus est, gradatim a-
 scendendo repetit, ad finem vsque silentio omnino
 præterijt. Neque certè hoc à nobis sine causa & ra-
 tione probabili, neque nostro ingenio subito iam & ex
 tempore excogitatum est. Nam qui seruatori nostro se-
 cundum carnem cognati sunt, vel stirpis suæ insigniter il-
 lustrandæ, vel histotix simpliciter docendæ studio indu-
 cti, etiam ista nobis verè tradunt: Latrones Idumæos, ir-
 ruptione facta, in ciuitatem quandam Palestinæ, nomine
 Ascalonem, ex Appollinis delubro (quod erat in vrbs
 mœnibus collocatum) Antipatrum Herodis cuiusdam,
 Aeditui filium, cum alijs spolijs, captiuum abduxisse. Ac
 cū pro filio redimèdo sacerdos pretium persoluere non
 posset, Antipatrum Idumæorum moribus & institutis e-
 ducatum, paulò post cum Hyrcano Iudææ summo sacer-
 dote familiaritatem conlasse: eumq; cum pro Hyrcano
 legationem ad Pompeium obiret, & illi regnum ab Ari-
 stobulo fratre ereptum, liberum & integrum restituisset,
 Palestinæ curatorem designatum, in magna prosperitate
 vitam degisse: Antipatro autem, qui propter inuidiam,
 prosperum & fortunatum suarum rerum cursum comitan-
 tem, ex insidijs è medio tollebat, Herodem eius filium
 successisse: & postea ab Antonio & Augusto, ex senatus
 decreto ad regnum Iudæorum capessendum delectum
 esse. Eiusque filios fuisse Herodem, & alios principes, qui
 Tetrarchæ appellabantur. Hæc quidem communia vi-
 dentur cum illis, quæ sunt in Gentilium historijs memo-
 riæ prodita. Porrò autem cum familiæ non Hebræorum
 solum, verumeriam eorum, qui vsque ad Profelytos ge-
 nus suum referebant (vt ad Achior Amanitem, & Ruth
 Moabitidem, qui ex Aegypto elapsi, cõmiscabantur cum
 Isra-

Israelitis) ad illud tempus scriptis proditæ, in tabularijs referuarentur, Herodes quoniam illorum stirpem nihil ad se pertinere, nihilq; ad suam dignitatem illustrandam afferre adiumenti animaduertebat, suæ ignobilitatis & obscuri generis consciëntia exagitatus, annales illos de generum & familiarum antiquitate incendit: arbitratus se nobilem visum iri, cum nemo suum genus ex publicis illis monumentis depromptû, ad Patriarchas, vel ad Profelytos, vel ad eos, qui *γᾶραι* (id est terræ incolæ, qui cum Israelitis permiscebantur) vocati sunt, omninò posset reducere. Erant tamen nonnulli antiquitatis replicandæ studiosi, qui nomina auitæ stirpis vel tenentes memoria, vel ex scriptis annalibus promentes, priuatim sibi indices eorum conficiebant, magnopereque propterea gloriabantur, quod ipsorum nobilitas ita foret ad posteritatem referuata. Inter quos erant hi, tum qui propter generis cognatione, qua Christo seruatori coniugebantur, *δ᾽εσῶσωτοι*, hoc est, ex domini tribu & familia orti, nuncupati sunt: tum qui ex Nazaris, & Cochaba Iudæorû pagis prognati, in reliquas Iudææ partes cõmeant: istaq; genealogiam à nobis supra commemoratam partim ex libro annalium, siue dierum sumentes, partim complectentes memoria, apertè quoad poterant explanarunt. Siue igitur ita se res habet, siue secus, nemo (cum vt ipse iudico, tum vt quisq; æquus rerum æstimator censuerit) planiorem reuera inuenire poterit explicatione. Atque hæc ipsa, licet nullo comprobetur testimonio à nobis tamen minime reijciatur, cum meliorem, aut veriorem neutiquã proferre queamus. At dubium non est, quin euangelium omninò verè loquatur. In extrema etiam illa epistola, ista adnectit. Matthan à Salomone prognatus, genuit Iacob. Quo mortuo, Melchi à stirpe Nathan profectus, ab ea, quæ vxor erat Matthan, procreauit Heli. Vterini ergo fratres erant Heli, & Iacob. Heli absque prole occumbente, Iacob illi semen suscitauit, & genuit Ioseph, Qui natura filius eius erat, lege verò Heli. Ita vtriusque filius erat Ioseph. Hæc Aphricanus. Porro autem cum genealogia Ioseph hoc modo deducatur, constat Mariam

EVSEBII HISTORIAE

Num. 39. verè ex eadem tribu ortam. Siquidem à Moysè lege sancitum erat. non licere diuersas tribus inter se matrimonium iungere. Præcipitur enim, vt vni eorum, qui sunt ex eadem tribu & familia, mulier quæq; nubat, ne hereditas generis à tribu in tribum transferatur, verum de his ista quidem hoc modo.

De Herodis in filiis insidiis, & quem vitæ exitum habuerit. CAP. VIII.

Simulatque verò Christus temporibus suprâ demonstratis conuenienter prophetarum prædictionibus in Bethleem Iudææ natus erat, Herodes ob interrogationem Magorum ex oriente eo aduentantium, qui sciscitabantur, vbi nasceretur rex Iudæorum (stellam enim illius se vidisse dixerunt, hancque causam fuisse tanti & tam prolixi itineris, tantaq; cum celeritate cõfecti, quod vti deum in lucem iam editum sanctè & reuerenter adorarent, suscepissent) Herodes, inquam, non parum ob eam rem animo perturbatus quippe illius regnum, sicut ipse putabat, iam in magnum veniebat periculum, quærebat ab illis, qui in ea gente legis doctores nominati sunt, vbinam Christum natum fore expectarent. Vt autè Micheæ prophetiam, quæ illum in Bethleem natum fore prædixerat, agnouit, vno edicto omnes pueros ad huc vberum lac sugentes, non in Bethleem solum, sed in vniuersis eius finibus à binatu & infrâ, secundum tempus, quo accuratè fuisset à magis sciscitatus, neci dari mandat: omnino enim Iesum eiusdem cum æqualibus calamitatis (vt erat verisimile) participem fore arbitratur. Cæterum puer à parentibus per angeli visionem, quid esset futurum, præscientibus in Aegyptum deportatus, insidias illius præuertit. Ista etiam sacra euāgelij doctrina perspicuè commonstrat. Verum deinceps, quæ merces crudele Herodis facinus contra Christum, & pueros eius æquales admissum subsecuta sit, & quo pacto statim post, nulla vel minima quidem dilatione interposita, diuina ultio illum, dum adhuc in vita manebat, exagitauerit, & quasi proæmia rerū ei post discessum

è vita

Matt. 2.